

WYSŁANE PRZEZ
grafodil

ON
27.07.2015

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Filmowanie jak profesjonaliści

Warsztaty te przygotowałem w ramach obozu (Film fabularny „Steven” – tajemnica czerwonej nici) zorganizowanego przez Bibellesebund. Poruszają one temat filmu, począwszy od podstawowej koncepcji, aż po produkcję i postprodukcję.

Oczywiście byłoby złudzeniem sądzić, że po warsztatach „Kręcenie filmów jak profesjonaliści” powstaną filmy na najwyższym profesjonalnym poziomie. Profesjonaliści działają na zupełnie innym poziomie i korzystają z bardzo drogiego sprzętu. Dzięki temu mają możliwości, których my po prostu nie mamy. Chodzi jednak o kilka podstawowych kwestii, na które należy zwrócić uwagę i które sprawiają, że film wygląda nieco bardziej profesjonalnie.

Przygotowanie do produkcji

Przygotowanie do produkcji można śmiało nazwać „fazą planowania”. Nie należy lekceważyć znaczenia tej fazy. Im więcej czasu poświęci się na planowanie, tym mniej niespodzianek pojawi się w fazie produkcji.

Pomysł

Na samym początku zawsze pojawia się pomysł. Bez pomysłu nie ma żadnego sensu podejmować się produkcji filmu. Chodzi o to, aby stworzyć dobrą historię, a ta historia wymaga pomysłu. Czym jednak charakteryzuje się dobra historia? Oto kilka kryteriów:

- Historia musi mieć jasny cel
- Należy wprowadzić w nią ekscytujące zwroty akcji
- Przesłanie historii powinno być jasno sformułowane

Należy być w stanie odpowiedzieć na następujące pytania:

- Jaka jest fabuła tej historii?
- Jakie postacie pojawiają się w opowieści? Jakie mają cechy charakteru? Jakie relacje łączą poszczególne postacie?
- Jak zaczyna się i jak kończy film?
- Jakie przesłanie niesie film?

- Jak wygląda linia napięcia?
- Jakie są dramatyczne punkty zwrotne w filmie (zwane również punktami fabularnymi)?

Po wyjaśnieniu tych kwestii należy sporządzić krótkie streszczenie (ekspozycję) historii.

Scenariusz

Na podstawie wyników pierwszej fazy planowania powstaje scenariusz. Dobry scenariusz ma bardzo ścisłą strukturę. Składa się z następujących elementów.

Scena

Najpierw tworzy się nagłówek sceny. Należy przy tym odpowiedzieć na następujące pytania:

- Czy scena jest kręcona we WNĘTRZU czy na ZEWNĄTRZ?
- GDZIE rozgrywa się scena?
- KIEDY rozgrywa się scena (np. W DNIU, W NOCY)?

Nagłówek sceny może na przykład wyglądać następująco:
W POMIESZCZENIU – ŁAZIENKA – WIECZÓR

Za każdym razem, gdy coś się zmienia, np. najpierw kręci się W POMIESZCZENIU, a potem NA ZEWNĄTRZ, zmienia się lokalizacja lub pora dnia, należy utworzyć nową scenę.

Fabuła

Przede wszystkim oczekuje się fabuły. W scenie coś się dzieje. Opis ten powinien być krótki i zwięzły. Ważne szczegóły, które mają zostać pokazane w filmie, muszą oczywiście pojawić się w fabule. Wszystkie szczegóły muszą mieć znaczenie dla historii.

Jeśli dana postać pojawia się w historii po raz pierwszy, należy ją zapisać WIELKIMI LITERAMI.

Przykład:
MONIKA patrzy w lustro. Jest wyczerpana. Łzy spływają jej po policzkach. Jej MATKA wchodzi przez drzwi.

Dialogi

Dialogi powinny być krótkie. Długie dialogi mogą wydawać się nużące. W scenariuszu dialog ma następującą strukturę:

- Najpierw podaje się imię osoby mówiącej, zapisane WIELKIMI LITERAMI
- W następnym wierszu w nawiasach podaje się sposób wypowiedzi. Część tę można zazwyczaj pominąć, jeśli wynika to jasno z kontekstu zdania i dialogu
- Następnie pojawia się sam dialog, zapisany normalną czcionką, bez znaków cudzysłowu i klamry zamykającej.

W scenariuszu dialogi są wcięte od lewej strony.

Przykład:
MATKA (zaniepokojona) Co się z tobą dzieje? Czy mogę ci pomóc?

Wskazówki reżyserskie i operatorskie

Wskazówki reżyserskie i operatorskie zasadniczo nie powinny znajdować się w scenariuszu. Jeśli jednak dana scena wymaga konkretnego ujęcia, czasami warto to odnotować. W tym celu stosuje się następujące skróty:

- T = ujęcie ogólne
- N = zbliżenie
- CU = zbliżenie
- POV = punkt widzenia

Również przejścia między scenami nie są zapisywane w scenariuszu. Jednak przyjęły się

- FADE IN
- FADE OUT

stały się standardem na początku i na końcu filmu, a także na początku i na końcu sceny.

Storyboard

Storyboard to kolejny sposób na zaplanowanie filmu. Służy on do naszkicowania poszczególnych scen. Dzięki temu uzyskuje się ogólny obraz poszczególnych scen oraz przebiegu filmu.

Produkcja

Aparat

Wybór „odpowiedniego” aparatu zazwyczaj nie jest łatwy. Możliwości jest niezliczona ilość, a każdy aparat ma swoje zalety i wady. Najważniejszym kryterium przy wyborze jest oczywiście cena. Podczas gdy niektóre kamery i modele lustrzanek cyfrowych można kupić już za kilkaset franków, większe aparaty mogą kosztować nawet kilka tysięcy, a nawet dziesięć tysięcy franków i więcej.

Oto kilka typów aparatów wraz z ich zaletami i wadami:

Cyfrowa lustrzanka (DSLR)
są w zasadzie przeznaczone do robienia zdjęć. Jednak coraz częściej wykorzystuje się je również w produkcji filmowej.

Nagrywanie dźwięku

Do nagrywania dźwięku wykorzystuje się albo mikrofony wbudowane w kamerę, albo mikrofony zewnętrzne. Podobnie jak w przypadku kamer, również tutaj występują znaczne różnice w jakości.

Teksty mówione są często nagrywane za pomocą mikrofonów kierunkowych. Aby zbliżyć się do mówcy nawet przy użyciu tych mikrofonów, stosuje się wysięgniki mikrofonowe. Inną możliwością są również małe mikrofony, które przypinane są do ubrania mówcy.

Dźwięk **otoczenia** (czyli odgłosy w tle) również należy nagrywać na miejscu. W tym celu stosuje się mikrofony, które ze względu na swoją charakterystykę zapewniają większy zakres dynamiki.

Pomocne może być nagranie i przeanalizowanie na miejscu przez jedną lub kilka minut wyłącznie dźwięków otoczenia. Pozwala to wykryć szumy zakłócające jeszcze przed rozpoczęciem właściwej produkcji.

Systemy stabilizacyjne

Statywy należą do podstawowego wyposażenia każdego operatora kamery. Nie należy z nich rezygnować, zwłaszcza przy pracy z teleobiektywami. Wybór statywu zależy w dużej mierze od przeznaczenia i sposobu użytkowania. Drogie statywy mogą być bardzo wytrzymałe i wytrzymywać obciążenie rzędu kilku kilogramów. Bardzo ważna jest głowica statywu. Należy zwrócić uwagę, aby ruchy obrotowe (w poziomie i w pionie) przebiegały płynnie. Szczególnie w przypadku niedrogich statywów jest to często największa wada.

Podczas ujęć z ręki stosuje się systemy takie jak **Steadycam** lub **Glidecam**. Istnieją systemy noszone w ręku, które ułatwiają prowadzenie kamery. Jednak zwłaszcza podczas dłuższych ujęć lub w przypadku odpowiednio ciężkich kamer niezbędny jest system noszony na biodrach i ramionach.

Różne rozmiary ujęć

Film żyje dzięki różnym ujęciom. To właśnie dzięki nim wywieramy wpływ na widza. Dlatego przy każdym ujęciu należy zadać sobie pytanie o jego cel. Dlaczego więc decyduję się właśnie na to ujęcie? Oto kilka ujęć i ich przeznaczenie:

Ujęcie ogólne daje widzowi ogólny obraz sceny. Pokazuje bohaterów w otoczeniu, w którym się poruszają. Ekstremalną formą ujęcia ogólnego jest tzw **. ujęcie superogólne**. Jest ono kręcone z bardzo szerokiego kąta, a aktorzy w tym ujęciu wydają się niezwykle mali. W centrum uwagi znajduje się krajobraz.

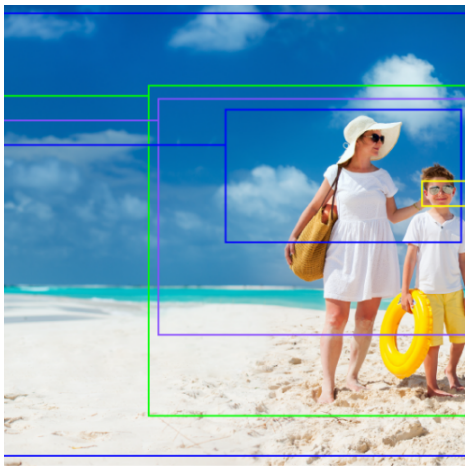
W ujęciu **półcałoplanowym** bohaterowie są przedstawiani w naturalnej wielkości. Dzięki temu widz jest bardziej wciągnięty w akcję. Chodzi tu o sam przebieg wydarzeń.

Specjalnym ujęciem jest tzw.**„amerykańskie**”. W tym ujęciu aktorzy są pokazani mniej więcej do kolan.

W ujęciu **półbliskim**można dobrze pokazać gestykulację. Natomiast w **ujęciu bliskim** główny nacisk kładzie się na mimikę.

W **ujęciu szczegółowym** uwaga skupia się na konkretnym detalu, np. na okularach przeciwsłonecznych chłopca lub zawartości torebki kobiety.

W filmie stosuje się na przemian różne ujęcia. Tworzy to napięcie. Poniżej znajduje się ilustracja, która ma na celu wyjaśnienie tych różnych ujęć.

Perspektywy

Oprócz ujęć stosuje się również różne perspektywy. Zależy to od kąta, pod jakim kamera jest skierowana na obiekt.

Standardem jest perspektywa **normalna**. Filmowanie odbywa się z „wysokości oczu”. Taka perspektywa jest powszechnie stosowana np. podczas wywiadów.

W przypadku **ujęcia z dołu** kamera jest skierowana na scenę od dołu. Może to wyrażać pewną dominację lub wyższość. Możliwe jest jednak również odwrotne wrażenie, na przykład gdy ludzie w wielkiej hali lotniska patrzą na tablicę informacyjną, a ta wydaje się nadmiernie duża. Skrajną formą ujęcia z dołu jest tzw. **perspektywa żabia**.

W przypadku **ujęcia z góry** kamera jest skierowana na scenę z góry. Może to wyrażać bezradność lub samotność. Jednak z tej perspektywy możliwe jest również przedstawienie ogólnego widoku, np. pola bitwy. Skrajną formą tego ujęcia jest tzw. **perspektywa z lotu ptaka**.

Postprodukcja

Montaż wideo

Montaż wideo może być bardzo czasochłonnym zajęciem. Najpierw potrzebujesz oprogramowania, za pomocą którego będziesz mógł montować nagrane klipy (np. Adobe Premiere, Final Cut Pro X, Magix Video Deluxe, Vegas itp.). Szczególnie w przypadku większych projektów bardzo ważny jest porządek. Jeśli przygotowaliście scenariusz, podczas importowania możecie przypisać filmy do poszczególnych scen. Możliwe są jednak również inne sposoby postępowania. Zacznijcie najpierw od zgrubnego montażu, a później go dopracujcie. W profesjonalnym montażu najczęściej stosowanym rodzajem cięcia jest cięcie ostre. Przejścia stosuj bardzo oszczędnie.

Nagranie dźwiękowe

Podczas nagrywania dźwięku najpierw zwraca się uwagę na odpowiednie zrównoważenie tekstów lektorów z tłem dźwiękowym. Projektanci dźwięku tworzą z tych dwóch elementów nową ścieżkę

master. Następnie dodaje się do niej muzykę w tle i efekty dźwiękowe. Muzyka może mieć ogromny wpływ na odbiór filmu. To właśnie ona nadaje ton całości. Wystarczy obejrzeć film akcji bez muzyki. Film traci wtedy cały swój efekt. Muzyka buduje napięcie i przekazuje emocje.

Efekty i animacje

Efekty i animacje są co prawda fajne, ale zazwyczaj ich realizacja jest bardzo pracochłonna. Najprostsze są tzw. animacje klatek kluczowych, w których obiekt (wideo, grafika itp.) na osi czasu jest modyfikowany pod względem rozmiaru, położenia, obrotu itp. za pomocą dwóch punktów.

Źródło zdjęcia

- Zdjęcie tytułowe: René Graf
- Rozmiary zdjęć: Fotolia

Weitere Informationen

Tagi
Film
Warsztaty
Przygotowanie
Produkcja
Kreatywny

Wiek
13–16 lat

Liczba uczestników
1–20

Biblia
Brakuje tej informacji.

Czas trwania
Brak dostępnych danych.

Teren / otoczenie
W pomieszczeniach zamkniętych

Materiał
Mnóstwo pracy

Pobieranie plików
Brak pobierania plików

KI Generierter Inhalt
Zawartość
Tagi
Wiek
Liczba uczestników
Biblia
Czas trwania
Teren / otoczenie
Materiał

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/pl/wiki/art/filmowanie-jak-profesjonalisci